

In memoriam

Tennessee Williams

Pasărea tinereții și-a luat zborul... A plecat întovărășită parcă de strigătul-melopee al stranelor vinzătoare de coroane din Un tramvai numit dorință : Las flores... Las flores...

Thomas Lanier, născut în 1914, devenit în 1939, pentru lumea literară americană și mondială, Tennessee Williams, a părăsit de curând scena vieții în urma unui stupid accident...

Personalitate literară în aceeași măsură sărbătorită și hulită, născut în Columbus, statul Mississippi, din sudul Statelor Unite, cu o carieră la început grea (a fost muncitor într-o fabrică și chelner, nu și-a putut termina studiile universitare), mai apoi supus citorva căderi răsunătoare (Bătălia îngerilor și American Blues), devine, după reprezentarea Menajeriei de sticlă, în 1945, unul dintre dramaturgii cel mai fecunzi și cei mai sărbătoriți ai Statelor Unite, încununându-l-se succesul cu premiul Pulitzer pentru admirabila sa piesă Un tramvai numit dorință, jucată pe Broadway cu Jessica Tandy și Marlon Brando, iar la Londra și în film, de către Vivien Leigh și Marlon Brando.

Au urmat Vară și fum (1948), Trandafirul tatuat (1950), Camino Real (1953)... Pisica pe acoperișul incins, Orfeu în infern, Dulcea pasăre a tinereții și Noaptea iguanei, toate, imense succese, care l-au transformat pe Tennessee Williams unul dintre cel mai jucați autori americani din lume, în creatorul unui stil de teatru denumit de unii cercetători ai operei sale „realism poetic”... Piese sale au fost jucate pe scenele românești, constituind mari succese de public și cu adevărat admirabile partituri pentru interpreți și regizori.

Literatura dramatică mondială pierde prin dispariția lui Tennessee Williams un valoros fiu.

Mihai BERECHET

(Continuare de la p. 74)

La reușita acestei manifestări culturale, au contribuit doi reputați regizori români (ii cităm în ordinea cronologică a premierelor), Alexa Visarion și Horea Popescu, autorii a două spectacole (care s-au bucurat de un real succes de public) — *O noapte furtunoasă* de I. L. Caragiale și, respectiv, *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, precum și scenografa Daniela Coclârcea.

Reprezentativ, pentru arta teatrală românească, a fost turneul Teatrului Giulești, care a făcut cunoscute publicului moscovit spectacolele *A cincea lebădă* de Paul Everac (regia Tudor Mărăscu), *Năpasta* de I. L. Caragiale și *Woyzeck* de Georg Büchner (regia, Alexa Visarion); reprezentațiile s-au bucurat de un bine-meritat succes.